

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 617/2025
13.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Н. Митровић, адвокат из ..., против туженог „Moravacem“ ДОО Поповац, чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1547/24 од 02.10.2024. године, у седници одржаној 13.05.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1547/24 од 02.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5813/21 од 22.11.2023. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог број ... од 16.06.2021. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 266.625,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1547/24 од 02.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 5813/21 од 22.11.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Неблаговремену допуну ревизије од 18.06.2025. године овај суд није разматрао.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 6, 8, 10. и 11. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом, ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 382. став 2. ЗПП на које се тужени у ревизији паушално позива. Наводи у ревизији туженог да побијана пресуда има недостатака због којих се не може испитати, указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која не представља разлог за изјављивање овог правног лека на основу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду број ... од 15.02.2021. године на пословима „...“ у организационој јединици Производња бетона у Крњачи, организациона целина Испорука готових бетона до 30.06.2021. године, када му је оспореним решењем туженог од 16.06.2021. године отказан уговор о раду због престанка потребе за радом запосленог, а услед технолошких, економских и организационих промена насталих код послодавца. У образложењу решења је наведено да је престала потреба за радом тужиоца због насталих технолошких, економских и организационих промена код послодавца, имајући у виду резултате рада, стручну спрему и дужину радног стажа тужиоца престала је потреба за обављањем послова које је запослени обавља по основу закљученог уговора о раду, због чега му је исплаћена отпремнина. Дана 28.05.2021. године тужени је донео Одлуку о укидању радних места код туженог, те тако и радног места „...“. Правилником о изменама Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 07.06.2021. године укинута је радно место „...“. На ове акте тужени се у оспореном решењу није позвао, нити су они тужиоцу у време престанка радног односа били познати, а из приложених службених белешки не произилази да су Одлука и Правилник обављени на огласним таблама туженог у Земуну, Добановцима и Крњачи, као местима рада ..., због чега тужилац који је радио у организационој јединици Производња бетона у Крњачи, са овим актима није био упознат.

Правилно су, по налажењу Врховног суда, нижестепени судови закључили да с обзиром на наведену садржину оспореног решења од 16.06.2021. године није јасно, прецизно, детаљно и недвосмислено наведен и обрађен разлог за престанак радног односа тужиоца, нити у чему се састоје технолошке, економске и организационе промене код послодавца које су довеле до отказа тужиоцу као вишку запослених, нити је из оспореног решења могуће недвосмислено закључити да ли је код послодавца дошло до престанка радног односа тужиоца због потпуног престанка за обављањем послова тужиоца и укидања радног места тужиоца или због смањања броја извршилаца на радном месту на коме је радио тужилац због смањеног обима посла, што представљају различите и одвојене разлоге престанка радног односа који изискују другачије процедурано поступање послодавца у поступку оглашавања запослених технолошким вишком. Осим тога, Одлука о укидању радног места код туженог од 28.05.2021. године и Правилник о изменама Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 07.06.2021. године, а који су достављени у току првостепеног поступка нису објављени на огласним таблама туженог у Земуну, Добановцима и Крњачи, као местима рада ..., без обзира што су објављени само у седишту туженог, тужилац није могао да се упозна са њиховом садржином.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право.

Чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Чланом 193. истог Закона, прописано је да се запосленом у писаном облику доставља решење о остваривању права, обавеза и одговорности са образложењем и поуком о правном леку, осим у случају из члана 172. овог Закона, те да се одредбе члана 185. став 2. до 4. овог Закона односе и на поступак достављања решења из става 1. овог члана.

У конкретном случају, оспореним решењем туженог од 16.06.2021. године тужиоцу је престао радни однос на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, међутим у решењу нису наведени конкретни разлози због којих је тужилац проглашен запосленим за чијим је радом престала потреба, што је довољан разлог за његову незаконитост, како су правилно закључили нижестепени судови.

Како је усвојен тужбени захтев за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду, то је правилно усвојен и тужбени захтев за враћање на рад као акцесорни захтев код поништаја оспореног решења о отказу уговора о раду, на основу члана 191. став 1. Закона о раду.

Нису основани наводи у ревизији туженог да је Одлука о укидању радних места број 10-00037/21-1 од 28.05.2021. године, заведена код туженог под редним бројем 51, објављена на огласној табли 28.05.2021. године, о чему је сачињена службена белешка од 28.05.2021. године, и скинута са огласне табле 06.06.2021. године, о чему је сачињена службена белешка од 06.06.2021. године, а да је Правилник о изменама Правилника о организацији и систематизацији послова број 10-0037/21-2 од 07.06.2021. године заведен под редним бројем 54 објављен на огласној табли 07.06.2021. године, о чему је сачињена службена белешка 07.06.2021. године, и скинут са огласне табле 16.06.2021. године, о чему је сачињена службена белешка 16.06.2021. године, из чега произилази да су и Одлука и Правилник ступили на правну снагу имајући у виду да су објављени у складу са законом. Међутим, и Правилник и Одлука на коју се тужени позива објављени су на огласној табли у седишту туженог, али не и на огласним таблама у организационим јединицама запослених на пословима ..., те тако ни у организационој јединици Крњача, где је био запослен тужилац, због чега тужилац са тим актима није био упознат. Међутим, у оспореном решењу туженог од 16.06.2021. године изостали су конкретни разлози због којих је тужилац проглашен запосленим за чијим је радом престала потреба што је довољан разлог за незаконитост оспореног отказног решења.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**